

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 828

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 octombrie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
176.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură	2–3	degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „ <i>precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv</i> ”	8–11
734.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
★				
177.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale	4–7	496/4.938. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii de compensare potrivit prevederilor art. 14 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019 privind aprobarea schemei „Ajutor de <i>minimis</i> pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2019 asupra sectorului apicol”	12–13
735.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale	7	500. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020	14–16
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 211 din 9 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru				

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Art. I. — Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 6 mai 1991, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 41, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 41. — (1) Societățile agricole se pot reorganiza prin transformare, în condițiile prezentei legi, în una dintre formele societare prevăzute și reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

.....
 (3) Cererea având ca obiect transformarea societății agricole în societate, înmatricularea în registrul comerțului și radierea din registrul societăților agricole, însoțită de toate datele și înscrisurile doveditoare ale îndeplinirii condițiilor pentru înregistrarea în registrul comerțului și autorizarea funcționării prevăzute de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se depune la judecătoria în circumscripția căreia își are sediul societatea agricolă.”

2. La articolul 41, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Cererea prevăzută la alin. (3) se soluționează prin încheiere.

(5) În termen de 15 zile de la data rămânerii definitive a încheierii, înscrisurile prevăzute la alin. (3) și (4) se comunică oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunalul în raza căruia și-a stabilit sediul social societatea constituită prin transformare, în vederea înmatriculării în registrul comerțului.”

3. După articolul 41 se introduc patru noi articole, articolele 42—45, cu următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Reorganizarea prin transformare prevăzută la art. 41 se realizează concomitent cu înființarea în locul societății agricole a unei societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Drepturile și obligațiile societății agricole care și-a încetat existența se transferă în totalitate în patrimoniul societății care se înființează pe baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Adunarea generală a societății agricole aprobă transformarea acesteia în societate, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Cu cel puțin o lună înainte de data desfășurării adunării generale, care urmează să se pronunțe asupra proiectului de transformare, organele de conducere ale societății agricole pun la dispoziția asociaților, la sediul societății, următoarele documente:

- a) proiectul de transformare;
- b) dacă este cazul, raportul expertului desemnat de organele de conducere ale societății agricole;
- c) dacă este cazul, situațiile financiare.

Art. 43. — (1) La societățile agricole care se transformă în societăți, dacă există aporturi în natură, avantaje rezervate oricărei persoane care a participat la constituirea societății sau la tranzacții conducând la acordarea unor autorizații, operațiuni încheiate de fondatori pe seama societății agricole, se va desemna un expert evaluator, conform art. 42 alin. (4). Acesta întocmește un raport de evaluare a fiecărui bun aportat și stabilește numărul și valoarea acțiunilor/părților sociale acordate corespunzător.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) va cuprinde:

- a) forma, denumirea și sediul social ale societății rezultate din transformare;
- b) fundamentarea și condițiile transformării;
- c) condițiile alocării de acțiuni sau părți sociale la noua societate;
- d) data la care acțiunile sau părțile sociale prevăzute la lit. c) dau deținătorilor dreptul de a participa la beneficii și orice condiții speciale care afectează acest drept;
- e) rata de schimb a acțiunilor sau părților sociale și cuantumul eventualelor plăți în numerar;
- f) drepturile conferite de societate deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și celor care dețin alte valori mobiliare în afară de acțiuni sau măsurile propuse în privința acestora;
- g) data situațiilor financiare ale societății agricole, care au fost folosite pentru a se stabili condițiile transformării;
- h) modul de circulație a părților sociale sau a acțiunilor existente, cu respectarea dreptului de preferință al asociaților, în condițiile Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru o perioadă de 5 ani de la constituirea noii societăți.

Art. 44. — (1) Societatea agricolă devine societate constituită potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de la data înmatriculării în registrul comerțului.

(2) Înmatricularea se efectuează în termen de 24 de ore de la data primirii de către oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal a înscrisurilor prevăzute la art. 4¹ alin. (3) și (4).

(3) Societății i se atribuie codul unic de înregistrare al societății agricole transformate.

Art. 4⁵. — (1) Asociații societății agricole care dețin părți sociale la data transformării devin asociați/acționari la societatea transformată.

(2) Asociatul care nu dorește să fie în continuare asociat în noua societate primește contravaloarea titlurilor sale de participare de la ceilalți asociați.

(3) Contractele încheiate pentru terenurile agricole, proprietatea asociaților, aduse pentru folosință în societatea agricolă, se reziliază anterior transformării acesteia în societate.

Asociații pot arenda terenul agricol societății transformate pe bază de contract, în condițiile legii.”

Art. II. — Dispozițiile Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, cu modificările și completările ulterioare, se completează, în mod corespunzător, cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu prevederile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. III. — Articolul III din Legea nr. 31/2017 pentru completarea Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 29 martie 2017, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

București, 10 octombrie 2019.

Nr. 176.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole
și alte forme de asociere în agricultură**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 octombrie 2019.

Nr. 734.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 197/2012
privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 9 noiembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (1) și literele d), e) și g) ale alineatului (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale este centrată pe beneficiar, soluționarea nevoilor și respectarea drepturilor acestuia fiind prioritare. Beneficiarii serviciilor sociale aparținând minorităților naționale pot folosi limba maternă în raporturile lor cu furnizorul de servicii sociale, în conformitate cu prevederile Legii asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

d) controlul asigurării calității în domeniul serviciilor sociale cuprinde activități și tehnici operaționale, planificate și derulate sistematic, în scopul verificării respectării standardelor, criteriilor și indicatorilor care au stat la baza acreditării furnizorilor și licențierii serviciilor sociale, precum și a recunoașterii nivelurilor de calitate;

e) acreditarea furnizorilor de servicii sociale și licențierea serviciilor sociale, ca părți ale asigurării calității, reprezintă totalitatea activităților de evaluare și certificare a respectării criteriilor și standardelor reglementate;

g) serviciul social licențiat este definit la art. 27 alin. (1) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și prevăzut în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare, căruia i se conferă dreptul de a funcționa;”.

2. La articolul 5, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În domeniul calității serviciilor sociale se acreditează furnizorii și se licențiază serviciile sociale, în condițiile prezentei legi.

(3) Licențierea serviciilor sociale se realizează în baza standardelor minime de calitate, ce reprezintă cerințele minime privind eficacitatea și eficiența activităților desfășurate în raport cu nevoile beneficiarilor, obiectivele asumate, rezultatele așteptate. Standardele minime de calitate, denumite în continuare *standarde minime*, constituie nivelul de referință a calității serviciilor sociale, iar îndeplinirea acestora este obligatorie și se atestă prin licență de funcționare.”

3. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Furnizorii acreditați și serviciile sociale licențiate, în condițiile prezentei legi, se înscriu în sistemul de evidență a

serviciilor sociale, prevăzut la art. 43 alin. (2) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, denumit Registrul electronic unic al serviciilor sociale.”

4. La articolul 9, alineatul (1), partea introductivă a alineatului (3) și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Criteriile și standardele minime care stau la baza acreditării furnizorilor, respectiv a licențierii serviciilor sociale acordate de către aceștia se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale și, după caz, al conducătorilor autorităților administrației publice centrale care au atribuții de reglementare și/sau de organizare a anumitor tipuri de servicii sociale.

(3) Standardele minime utilizate pentru licențierea serviciilor sociale au în vedere, în principal, următoarele aspecte:

(4) Pentru evaluarea, în vederea acreditării furnizorului și a licențierii serviciului social, se solicită, după caz, documente justificative, fișă de autoevaluare și se realizează vizite de evaluare în teren.”

5. La articolul 10, alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Acreditarea furnizorului se realizează la cererea acestuia și numai dacă, la data depunerii cererii, se angajează că, în termen de maximum 3 ani de la data obținerii certificatului de acreditare, va avea cel puțin un serviciu social licențiat.

(6) În situația în care, la împlinirea termenului prevăzut la alin. (3), furnizorul nu are cel puțin un serviciu social licențiat, acreditarea acestuia este retrasă din oficiu și furnizorul este radiat din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.”

6. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Licențierea serviciului social presupune următoarele etape:

a) evaluarea serviciului social în baza standardelor minime definite la art. 5 alin. (3);

b) aprobarea sau respingerea cererii de licențiere a serviciului social;

c) eliberarea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare sau, după caz, a notificării de respingere a cererii de licențiere;

d) înscrierea serviciului social licențiat în Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(2) Pentru a solicita licențierea serviciilor sociale, furnizorul trebuie să dețină obligatoriu certificat de acreditare ca furnizor, acordat în condițiile prevăzute la art. 10.

(3) Licențierea serviciilor sociale se definește și se realizează în funcție de următoarele situații:

a) licențierea inițială, în cazul în care furnizorul de servicii sociale solicită licențierea pentru prima oară sau în cazul în care solicită licențierea după retragerea acesteia;

b) obținerea unei noi licențe de funcționare, în cazul serviciilor sociale cărora le expiră perioada de licențiere.

(4) Licențierea serviciilor sociale se realizează la cererea furnizorului, pentru fiecare serviciu social în parte. Furnizorul are obligația de a solicita licențierea inițială ori eliberarea unei noi licențe de funcționare a serviciului social cu cel puțin 60 de zile înainte de darea în funcțiune a serviciului social sau, după caz, de la expirarea licenței de funcționare.

(5) În situația în care furnizorul are organizat același tip de serviciu social în locații distincte, licențierea se realizează separat pentru fiecare locație.

(6) Licențierea inițială a serviciului social presupune:

a) verificarea documentelor justificative și a fișei de autoevaluare depuse de furnizor și acordarea licenței de funcționare provizorii pe o perioadă de maximum un an; fișa de autoevaluare se completează obligatoriu cu date conforme cu realitatea din teren;

b) realizarea, cu minimum 3 luni înainte de data expirării licenței de funcționare provizorii, a vizitei/vizitelor de evaluare în teren în vederea constatării conformității datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren; dacă se constată că sunt respectate standardele minime, precum și conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren se eliberează licența de funcționare;

c) în situația în care la evaluarea în teren se constată îndeplinirea condițiilor legale de funcționare, conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren și faptul că standardele minime sunt îndeplinite în proporție de 75%, fără a aduce atingere vieții și siguranței beneficiarului, se propune menținerea licenței de funcționare provizorii și se acordă un termen pentru remedierea aspectelor care au condus la neîndeplinirea standardelor minime, astfel încât o nouă vizită de evaluare în teren și recomandarea acordării licenței de funcționare să se realizeze în cadrul perioadei prevăzute la lit. a);

d) în situația în care la evaluarea în teren se constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale de funcționare, fie prin constatarea neconformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren, fie prin constatarea neîndeplinirii standardelor minime cel puțin în procentul prevăzut la lit. c), se aplică sancțiuni contravenționale, se retrage licența de funcționare provizorie și se operează radierea serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(7) Obținerea unei noi licențe pentru serviciile sociale cărora le expiră licența de funcționare presupune:

a) evaluarea serviciului social, în baza documentelor justificative depuse de furnizor și a raportului de evaluare în teren, realizat în cadrul procesului de monitorizare a respectării standardelor minime;

b) eliberarea licenței de funcționare, numai dacă raportul de evaluare în teren confirmă îndeplinirea în totalitate a standardelor minime, precum și conformitatea datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren;

c) în situația în care în raportul de evaluare în teren sunt reținute aspecte care privesc neîndeplinirea standardelor minime, iar acestea nu sunt remediate în termenele stabilite, măsura propusă poate fi suspendarea funcționării serviciului social sau, după caz, retragerea licenței de funcționare, urmată de radierea serviciului din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(8) Înscrierea serviciilor sociale licențiate în Registrul electronic unic al serviciilor sociale se realizează la data eliberării licenței de funcționare provizorii și se completează cu datele privind acordarea licenței de funcționare.

(9) Licența de funcționare se eliberează pe o perioadă de 5 ani pentru toate tipurile de servicii sociale.

(10) Perioada de acordare a licenței de funcționare provizorii se include în perioada de acordare a licenței de funcționare a serviciului social respectiv.

(11) În termen de 30 de zile de la închiderea sau desființarea, prin decizia furnizorului, a unui serviciu social licențiat, acesta are obligația de a notifica Ministerul Muncii și Justiției Sociale, în vederea emiterii deciziei de încetare a valabilității licenței de funcționare și radierii serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.”

7. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Procedura de acreditare a furnizorilor, precum și cea de licențiere a serviciilor sociale, documentele justificative solicitate, etapele de evaluare și termenele aferente, modelul fișei de autoevaluare, al raportului de evaluare în teren, al certificatului de acreditare și al licenței de funcționare se aprobă prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.”

8. La articolul 14 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) stabilirea nivelurilor de calitate pentru încadrarea în clasele de calitate corespunzătoare, în baza cărora a fost licențiat serviciul social respectiv;”

9. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — În cadrul procesului de certificare a calității în domeniul serviciilor sociale, Ministerul Muncii și Justiției Sociale și instituțiile aflate în subordinea sa, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adoptție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, au responsabilitatea organizării și derulării activităților de standardizare și de licențiere pentru serviciile sociale din domeniile de activitate pe care le coordonează.”

10. La articolul 20 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) elaborarea și publicarea procedurilor utilizate în cadrul procesului de acreditare și a celui de licențiere, a instrucțiunilor și ghidurilor metodologice, a materialelor informative;

b) elaborarea/revizuirea criteriilor, a indicatorilor și a standardelor minime care stau la baza acreditării furnizorilor și a licențierii serviciilor sociale, precum și pentru recunoașterea nivelurilor de calitate ale acestora;”

11. La articolul 20, partea introductivă a alineatului (2) și literele a), b), b¹) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Principalele activități în domeniul acreditării furnizorilor de servicii sociale și licențierii serviciilor sociale sunt următoarele:

a) analizarea documentației prevăzute de lege în vederea acreditării furnizorilor, a licențierii serviciilor sociale, precum și a stabilirii nivelurilor de calitate;

b) întocmirea dosarelor de acreditare, înaintarea spre aprobare conducerii Ministerului Muncii și Justiției Sociale a propunerii de acordare a certificatului de acreditare pentru furnizori;

b¹) întocmirea dosarelor de licențiere, respectiv de obținere a unei noi licențe pentru serviciile sociale și înaintarea, după caz, conducerii Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adoptție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, a propunerii de acordare a licenței de funcționare și încadrarea în clasele de calitate pentru serviciile sociale;

.....

f) realizarea de activități de monitorizare a furnizorilor acreditați și a serviciilor sociale licențiate, precum și a menținerii nivelurilor de calitate ale serviciilor sociale și administrarea Registrului electronic unic al serviciilor sociale.”

12. La articolul 20, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Instituțiile aflate în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, au obligația de a transmite lunar listele nominale cu serviciile sociale licențiate din domeniile de activitate pe care le coordonează, împreună cu copia licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare emise în acest sens.”

13. La articolul 21, litera a) a alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) de inspectorii sociali, în cazul serviciilor sociale pentru care se solicită licențierea, respectiv obținerea unei noi licențe de funcționare, potrivit art. 11 alin. (6) lit. b);

.....
(2) Responsabilitatea privind veridicitatea datelor din rapoartele de evaluare și monitorizare privind respectarea condițiilor de licențiere, precum și a măsurilor dispuse aparține persoanelor care le-au întocmit și semnat.”

14. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Deciziile de acordare/respingere a acreditării sau a licențierii, de acordare a unui nou certificat de acreditare, respectiv a unei noi licențe de funcționare, cele de încadrare în clase de calitate, precum și certificatul de acreditare și licența de funcționare se semnează după cum urmează:

a) de către ministrul muncii și justiției sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere a acreditării, precum și pentru certificatul de acreditare;

b) de către conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în funcție de specificul serviciilor sociale, pentru deciziile de acordare/respingere a licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, pentru licențele de funcționare provizorii/licențele de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate;

c) de către ministrul muncii și justiției sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere a licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, pentru licențele de funcționare provizorii/licențele de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate, în cazul serviciilor care nu se încadrează în prevederile lit. b).”

15. La articolul 23, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) verificarea sistematică, în baza unor proceduri clare și transparente de evaluare, monitorizare și control, a respectării criteriilor și a standardelor minime care au stat la baza acreditării furnizorilor și a licențierii serviciilor sociale, precum și a indicatorilor aferenți nivelurilor de calitate;

b) realizarea propunerilor de retragere a acreditării, precum și a celor de suspendare sau retragere a licențierii și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta lege.”

16. La articolul 24 alineatul (1), literele b), c), f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) efectuarea, în termenele stabilite, a acțiunilor de monitorizare și control, precum și a celor de evaluare privind respectarea condițiilor de acreditare, de licențiere și de încadrare în clase de calitate;

c) elaborarea rapoartelor de evaluare, monitorizare și control, precum și a procesului-verbal de control, după caz;

.....
f) propunerea retragerii acreditării, a suspendării sau retragerii licențierii/licențierii provizorii, a revizuirii încadrării în clasele de calitate;

g) aplicarea măsurilor stabilite prin decizia de retragere a acreditării sau a celei de suspendare ori de retragere a licențierii.”

17. La articolul 24 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) solicitarea verificării de către instituțiile cu atribuții de control din domeniul sănătății publice, al apărării împotriva incendiilor, al sănătății și securității în muncă sau, după caz, de către alte autorități publice cu atribuții de control, în funcție de domeniul de competență, în situația existenței unor suspiciuni de nerespectare a legii, potrivit competențelor lor legale și comunicării exprese a rezultatului verificării efectuate de către aceste instituții sau autorități.”

18. La articolul 24, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru fiecare serviciu social licențiat, în perioada pentru care a fost acordată licența de funcționare sunt planificate obligatoriu inspecții anuale, eliberarea unei noi licențe de funcționare realizându-se în baza raportului de monitorizare, întocmit cu cel mult 3 luni înainte de data expirării licenței de funcționare.

(3) Inspectorii sociali pot demara activități de control în regim de urgență, la sesizarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, a Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, a Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități sau a Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, a beneficiarilor de servicii sociale sau a altor persoane fizice ori juridice interesate.”

19. La capitolul IV, titlul secțiunii a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Suspendarea și retragerea licențierii/acreditării”

20. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Suspendarea licențierii serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia pe o perioadă determinată de maximum 3 luni și se dispune în următoarele situații:

a) neîndeplinirea măsurilor dispuse și nerespectarea termenelor-limită stabilite pentru remediarea neregulilor constatate și consemnate în rapoartele de evaluare, monitorizare și control, precum și în procesul-verbal de control privind asigurarea calității serviciilor sociale;

b) neacceptarea controlului sau refuzul colaborării cu organele de control în efectuarea acestuia;

c) la recomandarea expresă a altor organisme cu atribuții de control.

(2) Retragerea licențierii serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia și se dispune în următoarele situații:

a) dacă s-a retras certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale, odată cu retragerea acestuia;

b) dacă la expirarea termenului de suspendare nu au fost remediate neregulile constatate care au condus la măsura respectivă;

c) în situația prevăzută la art. 11 alin. (6) lit. d);

d) dacă, din cauza gravității faptelor constatate, se apreciază că se încalcă drepturile fundamentale ale beneficiarilor, punându-se în pericol viața acestora.”

21. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — (1) Deciziile privind retragerea acreditării, suspendarea sau retragerea licențierii se pot contesta potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Soluționarea oricărei noi cereri de acreditare, precum și soluționarea cererilor de licențiere a serviciilor sociale, depuse de furnizorul contestatar, se suspendă până la soluționarea definitivă de către instanța de judecată a contestației la decizia de suspendare sau de retragere a acreditării, în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În situația în care obiectul contestației îl reprezintă exclusiv decizia de suspendare sau de retragere a licențierii unui anumit serviciu social, soluționarea oricărei cereri de obținere a unei noi licențe de funcționare pentru serviciul social respectiv se suspendă până la soluționarea definitivă a contestației de către instanța de judecată.”

22. La articolul 31, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (6) lit. d), cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei;

d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (11) și art. 14 alin. (5) și (7), cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei;”.

23. La articolul 32, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 31 se realizează de către inspectorii sociali și de către celelalte organe de control ale Ministerului Muncii și Justiției Sociale, în cadrul controalelor de fond sau tematice proprii dispuse de ministrul muncii și justiției sociale.”

Art. II. — În tot cuprinsul Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, sintagma „Departamentul pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați” se înlocuiește cu sintagma „Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați” și sintagma „nivele de calitate” se înlocuiește cu sintagma „niveluri de calitate”.

Art. III. — Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 9 noiembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

PREȘEDINTELE SENATULUI
TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

București, 10 octombrie 2019.
Nr. 177.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității
în domeniul serviciilor sociale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 10 octombrie 2019.
Nr. 735.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 211**

din 9 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv”

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Galați — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.243/173/2015* și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.926D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, având în vedere că la termenul din data de 7 martie 2019 Curtea a acordat un nou termen de judecată, în urma cererii scrise formulate de partea Viorel Cruceru, care a invocat grave probleme de sănătate. Magistratul-asistent mai referă că la acest termen aceeași parte a reiterat, în scris, cererea de acordare a unui nou termen, invocând aceleași probleme grave de sănătate.

4. Având cuvântul cu privire la solicitarea de acordare a unui nou termen, reprezentantul Ministerului Public se opune, arătând că partea a avut suficient timp pentru pregătirea apărării, dar și pentru depunerea documentelor medicale doveditoare ale stării sale de sănătate.

5. Deliberând, Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată, apreciind că motivele invocate nu justifică amânarea soluționării cauzei, având în vedere faptul că partea a avut suficient timp la dispoziție pentru a-și angaja un apărător.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin Decizia civilă nr. 504/A din 7 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.243/173/2015*, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Dosarul nr. 866/1/2018, excepție invocată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs.**

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia arată, în esență, că prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 17 iulie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a stabilit, cu efect obligatoriu pentru instanțele judecătorești, că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 147 alin. (4) din Constituție, efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 se produc cu privire la hotărârile judecătorești pronunțate după publicarea acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei inclusiv, pornite ulterior publicării deciziei (20 iulie 2017).

9. Decizia este obligatorie pentru instanțele judecătorești, conform art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar, potrivit art. 521 alin. (4) cu referire la art. 518 din Codul de procedură civilă, hotărârea prealabilă își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării.

10. Art. 27 din Codul de procedură civilă nu a suferit însă nicio modificare, nici nu a fost declarat neconstituțional, Curtea Constituțională nepronunțându-se nici asupra constituționalității art. 27 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, astfel că la acest moment decizia pronunțată de Înalta Curte își produce efectele obligatorii.

11. Ulterior publicării acestei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, a fost publicată Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018. În considerentele acestei decizii, Curtea Constituțională a reținut că Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept,

prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, a condiționat aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 de pornirea procesului civil după publicarea acesteia, instanța supremă neavând competența de a se pronunța în legătură cu efectele deciziei Curții Constituționale sau de a da dezlegări obligatorii care contravin deciziilor Curții Constituționale și că, în urma pronunțării și publicării Deciziei nr. 369 din 30 mai 2017, în privința art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă. Așadar, în timp ce dispozitivul Deciziei nr. 454 din 4 iulie 2018 privește admiterea, respectiv respingerea obiecțiilor de neconstituționalitate formulate cu privire la anumite dispoziții din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, lege în vigoare la momentul pronunțării deciziei, considerentele sale, cu referire la interpretarea dată art. 27 din Codul de procedură civilă prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52 din 18 iunie 2018, vizează un text legal în vigoare dintr-un act normativ diferit de cel ce a făcut obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, ele reflectând astfel un control *a posteriori* cu privire la o dispoziție legală în vigoare și la neconstituționalitatea interpretării sale prin intermediul unei decizii obligatorii a instanței supreme.

12. În raport cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, decizia Curții Constituționale are caracter obligatoriu, iar, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 17 ianuarie 1995, Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, Decizia nr. 414 din 14 aprilie 2010 și Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010), puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale și deciziile Curții Constituționale se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acestea.

13. Având în vedere existența acestor două decizii contrare, pronunțate de Înalta Curte Casație și Justiție, pe de o parte, respectiv, de Curtea Constituțională, pe de altă parte, deopotrivă obligatorii pentru instanțele judecătorești, prima, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, iar cea de-a doua, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, se pune problema admisibilității sau, dimpotrivă, a inadmisibilității recursurilor declarate împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate după publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 în Monitorul Oficial al României, Partea I, în litigiile evaluabile în bani de până la 1.000.000 lei pornite anterior publicării deciziei (20 iulie 2017), recursuri nesoluționate până la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018.

14. Norma legală în raport cu care problema poate fi rezolvată este reprezentată de art. 27 din Codul de procedură civilă, prin raportare la modul în care acesta a fost interpretat prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Or, în contextul existenței celor două decizii potrivnice mai sus menționate, se impune tranșarea conflictului de către Curtea Constituțională, pe calea controlului de neconstituționalitate *a posteriori* vizând art. 27 din Codul de procedură civilă, în raport cu interpretarea dată prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție, interpretare care vine în contradicție cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituția României.

15. Instanțele judecătorești sunt ținute de efectul obligatoriu al Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52 din 18 iunie 2018, nefiind în drept să înlăture un atare efect într-un proces de apreciere a compatibilității dezlegării date de instanța supremă cu Constituția și cu deciziile Curții Constituționale, pentru că ar încălca sfera exclusivă de competență a Curții Constituționale.

16. Potrivit art. 142 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției, atribuțiile sale fiind prevăzute de art. 146 din Legea fundamentală. În temeiul art. 147 alin. (4) teza a doua din Constituție, de la data publicării, deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

17. În consecință, singura autoritate în măsură să decidă asupra neconstituționalității art. 27 din Codul procedură civilă în interpretarea Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 52 din 18 iunie 2018 este Curtea Constituțională, iar nu instanțele judecătorești în cadrul proceselor cu care au fost investite.

18. Cât privește sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 din perspectiva aplicării în timp a acestuia, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța reține că, în lumina Deciziei nr. 52/2018 a instanței supreme, Decizia Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 nu ar produce efecte în litigiul dedus judecătii în prezenta cauză, având în vedere data la care acesta a fost pornit, anterioară publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a deciziei respective.

19. În aceste condiții, în cauză ar deveni incidente dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 în forma anterioară pronunțării deciziei Curții Constituționale, dispoziții care instituie pragul valoric de 1.000.000 lei. Or, impunerea unui prag valoric al cererii deduse judecătii pentru accesul la calea de atac a recursului încalcă principiul egalității cetățenilor în fața legii, instituit de art. 16 alin. (1) din Constituție, punându-i pe aceștia într-o situație diferită, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 fiind astfel neconstituționale.

20. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

21. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl reprezintă prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 din perspectiva aplicării în timp, prin raportare la Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, cu modificările ulterioare, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”. Prevederile legale criticate punctual au următorul cuprins:

— Art. 27 din Codul de procedură civilă: „*Hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.*”;

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)—i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, **precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv**. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”

24. Curtea observă că dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 au fost modificate prin art. III pct. 3 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 18 decembrie 2018. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate în forma anterioară acestei modificări.

25. În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 147 alin. (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale.

26. Analizând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea reține că, prin Decizia nr. 874 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2019, a constat că aceste prevederi legale, în interpretarea dată de instanța supremă, sunt neconstituționale.

27. Prin această decizie, paragrafele 66—78, Curtea a reținut că, potrivit interpretării date de instanța supremă prin intermediul hotărârii prealabile, deși dispoziția legală care suprima în mod expres calea de atac a recursului, în privința hotărârilor judecătorești pronunțate în cererile evaluabile în bani de până la 1.000.000 de lei inclusiv, a fost constatată neconstituțională, aceasta continua să fie aplicabilă tuturor litigiilor în curs, înregistrate pe rolul instanțelor anterior datei publicării deciziei de constatare a neconstituționalității. Curtea a reținut că o asemenea soluție interpretativă are semnificația prelungirii, în timp, a efectelor unei norme constatate neconstituționale, cu consecința aplicării acesteia în cadrul proceselor în curs, ceea ce conduce la încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, care consacră efectul imediat și general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale.

28. Curtea a mai reținut că aceste prevederi constituționale, coroborate cu cele cuprinse în art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, instituie o regulă de aplicare în timp a normelor legale constatate neconstituționale, regulă care se aplică în mod prioritar, dată fiind forța juridică superioară a normei constituționale, în raport cu normele generale de drept tranzitoriu, cuprinse în acte normative cu forță juridică inferioară (în speță, Codul de procedură civilă), în acord cu principiul supremației Legii fundamentale, cuprins în art. 1 alin. (5) din Constituție.

29. Totodată, Curtea a mai reținut că interpretarea dată prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, de către instanța supremă, este contrară și jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la efectele de ordin constituțional ale deciziilor sale. Prin urmare, Curtea a reținut că incidența efectelor Deciziei Curții

Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia — cauze *pendinte*, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, dispoziții constituționale pe care se întemeiază expresia obligativității *erga omnes* a interpretării și soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional, care implică obligația constituțională a tuturor autorităților de a aplica întocmai deciziile Curții, la situațiile concrete în care normele constatate neconstituționale au incidență (a se vedea și Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

30. Invocând jurisprudența sa anterioară, respectiv Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 61, Curtea a reținut că art. 147 din Constituție este, în privința normelor procedurale, de imediată aplicare, având caracter sancționatoriu. Astfel, în interpretarea acestui text constituțional, raportat la normele de procedură civilă, Curtea a constatat că acesta se aplică atât situațiilor *pendinte*, cât și celor ce se vor naște în viitor, sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție neputând fi condiționată de faptul că procesul civil a fost pornit anterior sau ulterior publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017. Curtea a mai reținut că, prin interpretarea dată normei legale criticate de către instanța supremă, prin hotărârea prealabilă pronunțată, contrar celor statuate printr-o decizie a Curții Constituționale, Înalta Curte a procedat într-un mod contrar comportamentului constituțional loial de care aceasta trebuie să dea dovadă față de jurisprudența instanței constituționale, a cărei respectare constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept (a se vedea Decizia nr. 581 din 20 iulie 2016, paragraful 50). De aceea, interpretarea dată de instanța supremă textelor de lege criticate, care este în mod expres contrară considerentului 32 al Deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017, referitoare la efectele deciziei de constatare a neconstituționalității, este de natură a contraveni efectelor de ordin constituțional ale deciziilor Curții Constituționale prin care se constată neconstituționalitatea unei norme legale, iar o înlăturare a acestor efecte, în cauzele deduse soluționării instanțelor de judecată, echivalează cu nerespectarea principiului constituțional al valorii obligatorii și opozabilității *erga omnes* a deciziilor Curții Constituționale, consacrat de art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală.

31. De asemenea, Curtea a mai reținut că, având în vedere că decizia de constatare a neconstituționalității face parte, de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, din ordinea juridică normativă, realizarea, de către Înalta Curte de Casație și Justiție, a unui control de constituționalitate implicat al efectelor acestei decizii, prin raportare la alte norme constituționale incidente, în speță principiul neretroactivității legii civile, echivalează cu încălcarea competenței specifice exclusive a instanței de contencios constituțional, reglementată în art. 146 din Legea fundamentală. În acest sens, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), în exercitarea atribuției prevăzute de art. 126 alin. (3) din Constituție, Înalta Curte de Casație și Justiție are obligația de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, cu respectarea principiului fundamental al separației și echilibrului puterilor, consacrat de art. 1 alin. (4) din Constituția României și nu are competența constituțională să instituie, să modifice sau să abroge norme juridice cu putere de lege ori să efectueze controlul de constituționalitate al acestora.

32. În concluzie, Curtea a reținut că, în ceea ce privește efectele constatării ca neconstituționale a unei soluții legislative cuprinse într-o normă de procedură, respectiv sintagma „*precum*

și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1 000 000 de lei inclusiv”, cuprinsă în dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, nu devin incidente prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Hotărârile rămân supuse căilor de atac (...) prevăzute de legea sub care a început procesul” dat fiind faptul că, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 454 din 4 iulie 2018, anterior citată, paragraful 63, neconstituționalitatea este o sancțiune de drept constituțional care se aplică imediat situațiilor *pendinte*. Astfel, nu se poate ajunge la concluzia că decizia Curții s-ar aplica numai proceselor pornite după publicarea sa, caz în care, în mod evident, hotărârea susceptibilă a fi recurată este pronunțată după publicarea deciziei. Prevederile art. 27 din Codul de procedură civilă constituie o normă de procedură de natură legală și nu poate restrânge sfera de aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Acceptarea unei asemenea teze ar echivala cu prevalența unei norme legale față de una de rang constituțional și s-ar înfrânge în mod indirect efectul imediat și general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. Or, într-un stat de drept, toate autoritățile publice, atât în aplicarea, cât și în interpretarea normelor infraconstituționale, trebuie să respecte deciziile Curții Constituționale, din moment ce acestea materializează și explicitează exigențele Constituției.

33. Prin aceeași decizie, paragrafele 80—87, Curtea a reținut și încălcarea art. 147 alin. (4) raportat la art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, referitoare la principiile egalității în drepturi și accesului liber la justiție. În acest sens, Curtea a reținut că negarea dreptului la exercitarea căii de atac a recursului, prin inaplicabilitatea dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, în configurația dată prin constatarea neconstituționalității sintagmei „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, pentru o anumită categorie de justițiabili, în funcție de data începerii procesului, este de natură a bloca, în funcție de valoarea pretenției deduse judecătii, accesul la calea de atac a recursului, punând *ab initio* cetățenii într-o situație diferită, fără a avea o justificare obiectivă și rezonabilă (a se vedea paragraful 28 din Decizia nr. 369 din 30 mai 2017).

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, excepție invocată din oficiu de Curtea de Apel Galați — Secția I civilă în Dosarul nr. 2.243/173/2015*.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu referire la sintagma „*precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv*”, excepție invocată din oficiu de aceeași instanță în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 496 din 1 octombrie 2019

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Nr. 4.938 din 9 octombrie 2019

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii de compensare potrivit prevederilor art. 14 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019 privind aprobarea schemei „Ajutor de *minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2019 asupra sectorului apicol”

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale politici agricole nr. 264.515 din 30.09.2019 și al Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. PCV 9.551 din 2.10.2019,

în temeiul prevederilor art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019 privind aprobarea schemei „Ajutor de *minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2019 asupra sectorului apicol”, ale art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale și președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura de compensare potrivit prevederilor art. 14 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019 privind aprobarea schemei „Ajutor de *minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2019 asupra sectorului apicol”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și organele fiscale centrale competente din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Mirela Călugăreanu

ANEXĂ

PROCEDURĂ DE COMPENSARE potrivit prevederilor art. 14 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019 privind aprobarea schemei „Ajutor de *minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2019 asupra sectorului apicol”

Art. 1. — Obiectul prezentei proceduri îl constituie compensarea obligațiilor bugetare/fiscale restante înregistrate de întreprinderile/întreprinderile unice beneficiare ale schemei „Ajutor de *minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2019 asupra sectorului apicol”, denumite în continuare *contribuabili*, cu sumele acordate acestora cu titlu de ajutor de *minimis* potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 705/2019 privind aprobarea schemei „Ajutor de *minimis* pentru compensarea efectelor fenomenelor hidrometeorologice nefavorabile manifestate în perioada martie—mai 2019 asupra sectorului apicol”, denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 705/2019*.

Art. 2. — (1) În vederea efectuării operațiunii de compensare prevăzute de prezenta procedură, direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București întocmesc situația centralizatoare cu sumele necesare pentru acordarea sprijinului financiar, potrivit prevederilor art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019, pe care o transmit Direcției generale buget-finanțe și fonduri europene din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale până la data de 15 noiembrie 2019.

(2) După întocmirea situației centralizatoare prevăzute la alin. (1), direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București solicită organului fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabililor, denumit în continuare *organ fiscal*, eliberarea certificatului de atestare

fiscală pentru fiecare contribuabil care înregistrează obligații bugetare/fiscale restante, în conformitate cu prevederile art. 158 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența creanțelor fiscale a organului fiscal și cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold în ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii și nestinse până la data eliberării acestuia, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal în vederea recuperării.

(4) Organele fiscale eliberează și comunică certificatele de atestare fiscală direcțiilor pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București, în termen de 3 zile lucrătoare de la data solicitării.

(5) Concomitent cu eliberarea certificatelor de atestare fiscală pentru contribuabilii care înregistrează obligații bugetare/fiscale restante, organele fiscale solicită unităților Trezoreriei Statului la care sunt arondați aceștia deschiderea contului de disponibil 50.86.20 „Disponibil pentru stingerea creanțelor bugetare/fiscale conform art. 14 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019”, codificat cu codul de identificare fiscală al contribuabililor beneficiari ai ajutorului *de minimis*.

(6) Organele fiscale comunică fiecărei direcții pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București solicitante codurile IBAN aferente contului de disponibil 50.86.20 „Disponibil pentru stingerea creanțelor bugetare/fiscale conform art. 14 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019” și codurile de identificare fiscală pe care a fost acesta deschis.

(7) Codurile IBAN aferente contului de disponibil 50.86.20 „Disponibil pentru stingerea creanțelor bugetare/fiscale conform art. 14 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019” se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice la adresa: www.mfinante.ro/ANAF/Asistență contribuabili/Coduri IBAN.

Art. 3. — După primirea certificatelor de atestare fiscală, direcțiile pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București întocmesc lista cu contribuabilii beneficiari ai ajutorului *de minimis* care înregistrează datoriile la bugetul general consolidat al statului, calculând sumele rămase a fi primite de aceștia, respectiv diferența dintre suma aferentă schemei de ajutor *de minimis* și suma reprezentând datoriile la bugetul general consolidat al statului.

Art. 4. — După alimentarea conturilor direcțiilor pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București, acestea virează, în contul prevăzut la art. 2 alin. (5) din prezenta procedură, deschis la unitățile Trezoreriei Statului la care sunt arondate organele fiscale, sumele înscrise în certificatele de atestare fiscală, iar diferența o virează în conturile beneficiarilor prevăzuți la art. 5 lit. a) și b) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019, deschise la bănci, respectiv în contul 50.70. „Disponibil din subvenții și transferuri” codificat cu codul de identificare fiscală al beneficiarilor prevăzuți la art. 5 lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 705/2019, deschis la unitățile Trezoreriei Statului.

Art. 5. — (1) Pentru virarea sumelor înscrise în certificatele de atestare fiscală la unitățile Trezoreriei Statului, direcțiile pentru agricultură județene sau a municipiului București, după caz, întocmesc ordine de plată conform prevederilor Ordinului

ministrului finanțelor publice nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) și a ordinului de plată multiplu electronic (OPME), cu modificările și completările ulterioare.

(2) În ordinele de plată, în rubricile „Plătitor” și „Cod de identificare fiscală” al plătitorului se vor înscrie denumirea și, respectiv, codul de identificare fiscală ale direcției pentru agricultură care dispune plata, în rubricile „Beneficiar” și „Cod de identificare fiscală” al beneficiarului se vor înscrie denumirea contribuabilului ale cărui obligații bugetare/fiscale se sting și, respectiv, codul de identificare fiscală al acestuia, iar în rubrica „Cod IBAN beneficiar” se înscrie codul IBAN aferent contului prevăzut la art. 2 alin. (5).

Art. 6. — Unitățile Trezoreriei Statului la care este deschis contul prevăzut la art. 2 alin. (5) transmit informatic organelor fiscale sumele încasate zilnic în acest cont în scopul stingerii prin compensare a obligațiilor bugetare/fiscale înregistrate de contribuabili.

Art. 7. — (1) Organele fiscale vor efectua stingerea prin compensare a obligațiilor bugetare/fiscale înregistrate de contribuabili și înscrise în certificatele de atestare fiscală cu sumele încasate în contul prevăzut la art. 2 alin. (5) din prezenta procedură, în conformitate cu prevederile art. 167 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În scopul efectuării compensării, compartimentul cu atribuții de compensare/restituire din cadrul organului fiscal întocmește, în 2 sau 3 exemplare, după caz, Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale, prevăzută în anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, precum și pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.454/2016 pentru aprobarea Procedurii de executare silită în cazul debitorilor care au de încasat sume certe, lichide și exigibile de la autorități sau instituții publice, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Organele fiscale transmit unităților Trezoreriei Statului, în sistem informatic, fișierele care conțin operațiunile de compensare din deciziile privind compensarea obligațiilor fiscale emise electronic sau, după caz, al treilea exemplar al acestei decizii în situația în care Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nu se emite electronic.

(4) După efectuarea compensării, unitatea Trezoreriei Statului transmite organului fiscal, în termen de două zile, în sistem informatic, confirmarea operațiunilor efectuate sau, după caz, înștiințează organul fiscal despre efectuarea acestor operațiuni.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020**

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale pescuit — Autoritatea de management pentru POPAM nr. 353.849/24.09.2019,

în baza prevederilor:

— art. 24 din Hotărârea Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003, (CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1.255/2011 ai Parlamentului European și al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 816/2016 privind aprobarea Listei detaliate a cheltuielilor eligibile pentru operațiunile finanțate, inclusiv cheltuielile de personal ale Autorității de management, în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 26 mai 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cheltuielile efectuate în cadrul operațiunilor finanțate din POPAM și menționate la alin. (1) trebuie să respecte dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 347/2016 privind stabilirea cadrului general de implementare a operațiunilor cofinanțate din Fondul European pentru Pescuit și Afaceri Maritime prin Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului, ale Regulamentului (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a regulamentelor (CE) nr. 2.328/2003,

(CE) nr. 861/2006, (CE) nr. 1.198/2006 și (CE) nr. 791/2007 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) nr. 1.255/2011 al Parlamentului European și al Consiliului și ale Regulamentului nr. 1.046 din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a regulamentelor (UE) nr. 1.296/2013, (UE) nr. 1.301/2013, (UE) nr. 1.303/2013, (UE) nr. 1.304/2013, (UE) nr. 1.309/2013, (UE) nr. 1.316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 1, alineatul (4) se abrogă.

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Procedurile de achiziție derulate pentru efectuarea cheltuielilor eligibile menționate la art. 1 alin. (1) trebuie să fie în conformitate cu prevederile legislației naționale și ale Uniunii Europene în vigoare privind achizițiile.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Decontarea cheltuielilor cu transportul, diurna și cazarea, atât pentru personalul autorităților și instituțiilor publice, cât și pentru celelalte categorii de personal implicate în implementarea operațiunilor, se face conform legislației privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice.”

5. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Cheltuieli pentru reabilitarea, extinderea, modernizarea unităților de acvacultură”

6. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, după punctul 2 se introduce un nou punct, punctul 21, cu următorul cuprins:

„21. Cheltuieli cu achiziționarea de containere necesare desfășurării activității din unitatea de acvacultură”.

7. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. Cheltuieli cu achiziția de ambarcațiuni necesare activităților de acvacultură”.

8. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„8. Cheltuieli pentru achiziție, construirea, amenajarea, dotarea centrelor de vânzare (magazine pescărești) direct către consumatorii finali, inclusiv puncte de vânzare mobile”.

9. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură” punctul 17, după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) Cheltuieli cu amenajarea de parcuri pentru rulote, campinguri și tabere”.

10. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„19. Cheltuieli cu amenajarea unor spații pentru activități educaționale în legătură cu activitatea de acvacultură, inclusiv pentru facilități de cazare și servire a mesei”

11. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, punctul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„25. Cheltuieli pentru achiziționarea de tractoare, mașini, utilaje agricole și echipamente folosite la întreținerea bazinelor, digurilor, barajelor, canalelor din cadrul fermei de acvacultură și altor activități specifice din cadrul fermei”.

12. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, după punctul 25 se introduce un nou punct, punctul 251, cu următorul cuprins:

„251. Cheltuieli cu achiziționarea de mijloace de transport de tipul biciclete, ATV, UTV pentru activități din cadrul fermei”.

13. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, punctul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„32. Cheltuieli privind eficiența utilizării resurselor, reducerea utilizării apei și a substanțelor chimice, recirculare sisteme de minimizare a utilizării apei, astfel cum sunt prevăzute la lit. k — măsura II.3”.

14. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera J „Măsura II.2 — Investiții productive în acvacultură”, după punctul 32 se introduce un nou punct, punctul 33, cu următorul cuprins:

„33. Cheltuieli pentru realizarea de activități legate de activitățile de diversificare din cadrul fermei”.

15. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera M „Măsura II.5 — Servicii de gestionare, de înlocuire și de consiliere pentru fermele de acvacultură” punctul 2, după litera e) se introduc două noi litere, literele f) și g), cu următorul cuprins:

„f) Cheltuieli cu achiziția de active fixe corporale (altele decât terenuri și imobile), obiecte de inventar, materii prime și materiale, inclusiv materiale consumabile.

g) Cheltuieli cu achiziția de active necorporale”.

16. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020” litera R „Măsura III.2 — Punerea în aplicare a strategiilor de dezvoltare locală plasate sub responsabilitatea comunității — cheltuieli de funcționare”, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. Cheltuieli pentru participarea personalului FLAG-urilor și a actorilor locali, respectiv parteneri din FLAG, reprezentant legal și președinte FLAG, la reuniuni și evenimente de promovare organizate în afara teritoriului FLAG-ului, precum și la cele organizate pe teritoriul Uniunii Europene de alte FLAG-uri, instituții ale Uniunii Europene și/sau alte persoane juridice în baza aprobărilor Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale — Direcția Generală Pescuit — Autoritatea de management pentru POPAM (M.A.D.R. — DGP AMPOPAM). Nu este necesară aprobarea în cazul evenimentelor inițiate de către DGP AMPOPAM.”

17. În anexă, la capitolul III „Cheltuielile eligibile specifice fiecărei măsuri finanțate în cadrul Programului operațional pentru pescuit și afaceri maritime 2014—2020”, litera S „Măsura III.4. Activități de cooperare” se modifică și va avea următorul cuprins:

„S. Măsura III.4. Activități de cooperare

1. Cheltuieli eligibile pentru sprijin pregătitor:

a) cheltuieli de călătorie, cazare, masă sau diurnă pentru personalul implicat în proiect;

b) cheltuieli privind consultanța pentru elaborarea Acordului de parteneriat, respectiv costurile de interpretariat, traducere și alte cheltuieli de natură juridică;

c) cheltuieli cu personalul implicat pentru sprijinul pregătitor, cu respectarea prevederilor Codului muncii, în limita a maximum 10% din sprijinul nerambursabil acordat pentru sprijinul pregătitor;

d) cheltuieli aferente serviciilor de traducere și interpretariat pentru implementarea sprijinului pregătitor;

e) cheltuieli de organizare a grupurilor de lucru, de realizare de analize și studii, pentru achiziția de date și informații necesare.

2. Cheltuieli privind implementarea proiectelor de cooperare:

a) cheltuieli privind schimbul de experiență, incluzând și vizitele de studiu dintr-o zonă pescărească în alta (care pot implica părți interesate locale) și schimbul de bune practici;

b) cheltuieli privind organizarea de evenimente, precum și activități specifice implementării proiectului de cooperare;

c) cheltuieli privind proiectele de twinning (înfățișare);

d) cheltuieli privind proiecte comune de instruire, formare profesională, stagii în care participantul dintr-o zonă FLAG este găzduit într-o altă zonă FLAG;

e) cheltuieli pentru organizarea de ateliere de lucru, grupuri de lucru, conferințe tematice necesare pentru implementarea activităților prevăzute în proiect;

f) costuri administrative necesare pentru implementarea proiectului, inclusiv dotări și active necorporale necesare pentru implementarea activităților proiectului de cooperare;

g) cheltuieli privind activitățile de comunicare, promovare și publicitate necesare implementării proiectului de cooperare;

h) cheltuieli de călătorie, cazare, masă sau diurnă pentru personalul implicat în proiect;

i) cheltuieli cu personalul implicat în implementarea proiectului de cooperare, cu respectarea prevederilor Codului muncii, în limita a maximum 20% din sprijinul nerambursabil acordat pentru implementarea proiectului de cooperare;

j) cheltuieli aferente serviciilor pentru implementarea proiectului de cooperare (servicii de traducere și interpretariat, organizare de întâlniri de lucru în cadrul proiectului de cooperare);

k) cheltuieli pentru informare și publicitate;

l) cheltuieli de audit;

m) alte cheltuieli de natură juridică.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dumitru Daniel Botănoiu,
secretar de stat

București, 4 octombrie 2019.
Nr. 500.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 227113